

Posudek bakalářské práce

Katedra muzikologie FF UP v Olomouci

Autor práce: Michaela Tomšů

Název práce: Analýza časopisu pro mládež Bravo v letech 1992 a 1999 se zaměřením na hudební obsah

Rozsah práce: 50 stran (78 168 znaků) + 3 strany příloh

Oponent práce: Mgr. Kristýna Krejčová, DiS.

	Hodnocené aspekty práce	Udělené hodnocení
1	Aktuálnost a závažnost problematiky	B
2	Samostatnost zpracování, vhléd autora do problematiky, originalita práce	C
3	Formulace cílů práce a jejich splnění	E
4	Koncepce tématu, logické členění textu	F
5	Využití relevantní literatury: stav bádání, využití databází a zahraniční literatury, interpretace a kritická reflexe textů	E
6	Adekvátnost použitých metod a jejich aplikace	B
7	Formulace závěrů a přínos výsledků	E
8	Formální stránka práce: grafická úprava, jazyková a stylistická úroveň, citační praxe a bibliografické odkazy	E

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Studentka si vybrala vcelku atraktivní téma. Bakalářských prací zabývajících se časopisem *Bravo* vzniklo v posledním desetiletí několik. Tato se nově, oproti ostatním, zaměřuje na hudební obsah periodika.

Ve svém vyjádření začnu názvem práce, k jehož znění mám výhradu. Takto formulovaný vyvolává otázky o předmětu zájmu autorky. Navrhla bych doplnit slovo „ročník“ pro zvýšení míry exaktnosti formulace. Na otázku výběru časopisů z let 1992 a 1999 autorka odpovídá: „*Tento vzorek byl vybrán z toho důvodu, že právě na těchto ročnících lze nejlépe demonstrovat změny a progres, který při adaptaci časopisu na československé prostředí nastal.*“ (str. 5) Proč lze progres demonstrovat právě na těchto ročnících a jak autorka k tvrzení došla, není dále vysvětleno.

Studentka si vytyčila hned několika cílů, jejichž znění uvedla v úvodu práce, bohužel až na samém konci této kapitoly. Lépe je umístit cíle dopředu. O to více, váží-li se k nim informace předchozích odstavců. V úvodu práce popisuje studentka stavbu a použité metody. Celý úvod je textově nejslabší, autorka na něj zřejmě neměla dostatek času a jeho aktuální podobou svou práci zbytečně znehodnotila.

Koncepce velkých celků je logická, pořadí kapitol vystihuje téma práce. Volila bych zařazení ještě jedné kapitoly, která by zahrnovala metodologii analýzy jednotlivých ročníků, výčet kategorií, kterým se hodlá studentka věnovat a definici použitých pojmů. Ta přichází až po tom, co je s pojmy

značnou část textu operováno. Také musím upozornit na rozšíření počtu podkapitol v 7. části, který se nepropsal do obsahu a který chybně obsahuje dvakrát číslo 7.2.

Text je občas zmatečný. Některé informace jsou nadbytečně repetovány, k některým se cyklicky vracíme. Některé informace přicházejí z čistého nebe bez jakéhokoliv podložení, například na základě čeho studentka konstatuje, že byl časopis *Bravo* na konci devadesátých let na úplném vrcholu? (str. 28) Na základě prodejnosti? Také tvrzení: „V ročníku 1992 je viditelná invence české redakce“, (str. 33) je bez komparace s německým periodikem problematické. Stejně záhadně působí informace, že se v prvních číslech časopisu jedná o čistý překlad (str. 14). K té nelze dojít bez komparace s německou verzí periodika. Pozor na tvrzení „V rámci této podkapitoly budou shrnuta nasbíraná a po analýze upravená data.“ (str. 38) Takto to vypadá, že studentce nevyšel výsledek, který očekávala, proto jej upravila.

Práce Tomšů zcela postrádá kapitolu stavu bádání, kterou bych, vzhledem k množství již vzniklých, podobným tématem se zabývajících prací, vřele uvítala. Je škoda, že autorka tyto práce nezmínila a nepokusila se k nim kriticky přihlídnout. Očekávala bych, že odkáže minimálně k závěrečné práci Kláry Hlavaté s názvem *Časopis Bravo, historie a vývoj periodika pro mládež* z roku 2013. Hlavatá shodně s Tomšů analyzovala ročníky 1991 a 1999, ač z jiného pohledu. O to palčivější je problém, že se Tomšů v jedné z kapitol podařilo téměř doslovně citovat věty Hlavaté bez závěrečného uvedeného práce v seznamu literatury.

Další závěrečnou prací je *Analýza prvního a posledního ročníku Bravo a porovnání jejich obsahu* Václavy Pielové z roku 2017. Pielová zkoumala 4 čísla 2. ročníku časopisu, tedy opět shodná čísla, která zkoumala Tomšů. Pielová dokonce zjišťovala množství článků o hudbě a množství tuzemských osobností, o kterých se ve vybraných číslech časopisu psalo, tedy stejné informace, která zajímaly i Tomšů.

Mojí poslední poznámkou k bibliografii je, že bývá zvykem uvést konkrétní stranu použitého zdroje a závěrečný seznam užitých zdrojů seřadit podle abecedy.

Použité metody jsou pro dosažení cílů práce naprosto adekvátní. Obsahová kvantitativní analýza je v takovýchto případech legitimní. Studentka svou práci obohatila o dotazník. Bohužel se jí nepodařilo zcela popsat metodologii. Jakým způsobem dotazník distribuovala? Komu? Dávala jej lidem ona sama? Nebo přes prostředníka? Byla při vyplňování dotazníku?

Formulace závěru dotazníkového šetření jsou neuspokojivé. Dotazník byl distribuován osobám ve třech věkových kategoriích. Na konci shrnutí výsledků průzkumu ale Tomšů píše „Jde o respondenty ve věku 50+. V této věkové kategorii se nacházelo z celkového počtu 80 dotazovaných, pouhých 12 jedinců. Tento poměrně malý vzorek je i důvodem toho, proč nebyla detailněji srovnávaná získaná data. Zjednodušeně řečeno tato ne-početná skupina jedinců spíše má v mém dotazníku spíše sekundární postavení (v porovnání s dominantními skupinami).“ (str. 39). Po tomto výroku Tomšů přeci jen nějaký prostor pro uvedení výsledků šetření ve věkovém rozmezí respondentů 50+ využila, ovšem pouze okrajově. Jedním z cílů studentky bylo zjistit, proč bylo periodikum u čtenářů oblíbené. Nebylo by vhodné své výsledky porovnat s výsledky ankety iDnes *Proč jste si kupovali Bravo?*

V částech, ve kterých se studentka opírá o použitou literaturu, je jazyková stránka textu bez vážných problémů. Bohužel, v částech, ve kterých je text čistě autorčin, gramatická a stylistická stránka silně pokulhává. Nejpalčivějším problémem jsou čárky ve větách. Autorka nedokáže rozlišit poměry mezi jednotlivými větami, tudíž je výskyt čárek mezi větami místy spíše náhodným. Častým problémem jsou vyšínutí z vazby a celková nelogičnost výstavby vět, která ztěžuje porozumění čteného textu (příkladem je již poděkování v úvodu práce: „Ráda bych poděkovala vedoucímu mé práce Mgr. Janu Blümlovi, Ph.D. za vstřícnou pomoc, odborné rady a cenné připomínky při vedení mé diplomové práce.“, dále na str. 5 „Zaměřím se také na otázku týkající se poměrů jednotlivých obsahů, což obnáší informace o tom, kolik prostoru bylo věnováno tématům týkajících se mezilidských vztahů...“, nebo na str. 31 „Naopak u poměru seriálních a bulvárních témat, kdy redakce Bravo

zaměřovala svou pozornost na seriózní či bulvární informace, nedochází v porovnání s ročníkem 1992 téměř k žádné změně.“) Pakliže si studentka některé slovo oblíbí, je schopna jej v jednom taktu zopakovat i 7x.

Také musím upozornit na špatné číslování stran, které se má projevit až od části „Obsah“.

Hypotetické otázky k obhajobě:

Proč si autorka vybrala právě toto téma?

Na základě čeho určila autorka vybrané roky 1992 a 1999 jako mezní?

Jak závisela oblíbenost článků bulvárního a seriózního charakteru na věkové kategorii respondentů?

Jaké jiné „jazykové kódy“ krom češtiny a slovenštiny byly v časopisech Bravo užity?

Závěr:

Předložená závěrečná práce nesplňuje požadavky a já ji nedoporučuji k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: F

Datum: 14. 05. 2023

Podpis: